WEEKBLAD
BELGIE: 5 FR.
NEDERLAND: 35 cts

14 APRIL 1951. — Nr 27
1ste JAAR — 20 BLZ.

Mickey magazine

WALT DISNEY

TOEKOMENDE WEEK:

ons compleet verhaal:

KIPPEN-KOORTS

Het blad voor kleine en grote kinderen

Mickey roept op...

Hallo, kereltjes en kerlinnetjes, hebben jullie ooit gehoord van Sir John Madeville?... Gedurende meer dan 30 jaren bereisde hij de wereld en schreef over een eiland Congo, over een vrouwelijke draak met zes en dertig koppen, over negers met platvoeten als parasols en zo meer. Sir John dacht natuurlijk : Wie van ver komt kan gemakkelijk liegen ! *Wij weten nu echter wat er waar is in al hetgene hij beweerde « met eigen ogen » gezien te hebben.*

Ik wil nu hopen dat niemand van mijn maatjes — jongens of meisjes — Sir John soms slaafs durft navolgen. Liegen is in alle landen en in alle talen aartslelijk, *ook al geschiedt het onder voorwendsel zich een heel iemand te tonen in gezelschap van andere jongens en meisjes. « Nooit liegen ! » Ik hou niet — o, nee ! — van kereltjes en kerlinnetjes van wie men getuigt : « Die is ook van zijn eerste leugen niet gebarsten ! »*

Overweeg even wat ik hier in volle ernst vertel. En heb, zo nodig, de moed om af te breken met het om even welke leugentaal.

Is dat beloofd ?... Taai... Taai !...

Mickey

Mickey's Brievenbus

Hierna de uitslag van de derde trekking van de tombola. Gauw kijken of je een der winnende nummers op je lidkaart hebt. Zo ja, vraag dan je prijs op een open kaart aan.

UITSLAG TOMBOLA
Eerste prijs :
Een prachtig polshorloge !
Lidkaart **12512** : Aout Jaak 13, Villersstraat, Tangissart.

2. **00086** : Van Gastel Willy, Oude baan, 159, Ekeren.
3. **19467** : Sergant Christiane, Dal, 81, Wemmel.
4. **00573** : Van Pul Marinus, Kerkhoflei, 60, Mechelen.
5. **10211** : Rohrer Charles, te Aarau (Zwitserland).
6. **01299** : De Coster Christian, Tennisstraat, 6, Gentbrugge.
7. **10314** : Casolo Jacqueline, te Lausanne (Zwitserland).
8. **01821** : Vermeylen Frans, stwg Grimbergen, 227, Vilvoorde.
9. **18625** : Keser Roger, Bolognestraat, 18, Habay.
10. **02250** : Thielemans L., Uitbreidingsstraat, 320, Berchem.
11. **14236** : Schmits J., Saincte-lettelei, 64, Bergen.
12. **02609** : Sterck Paul, Hopstraat, 2, Kontich.
13. **17971** : Eysenbrands J.-P., Wautersstraat, 46, Brussel.
14. **03005** : Liberloo Roger, Almensestraat, 17, Oostham.
15. **12698** : Roper Janine, Genvalstraat, 17, Ter Hulpen.
16. **03993** : De Boeck Edwin, Statiestraat, 15, Stekene.
17. **17165** : Willot Jacqueline, Koninglaan, 198, Brussel.
18. **04197** : Pauwels Johnny, De Burburestraat, 21, Antwerpen.
19. **13649** : Saussez Alain, Ribera, 15b, Wasmes.
20. **04777** : Pauwels André, Nieuwpoortstraat, 675, Oostende.
21. **15270** : Vandenbruel, Zechstr.
22. **05824** : Laureyn Annie, Herentalsbaan, 33, Roeselare.
23. **10072** : Houtebise Josée, Kasteel Salm, Vielsalm.
24. **07003** : Sentrie Jeanine, Bordetlaan, 11, Ronse.
25. **19843** : Zicot Michiel, Heninstraat, 166, Farciennes.

Mickey Club

Ik heb heel wat vertraging in mijn brievenbus. Ik vraag dus excuus. — Dank voor je aanmoedigend kaartje, hoor, Jaak HAUTEKIET (Molenbeek. — Ik verwittig BOOM Eugeen (Wilsele), HUBERT Vincent (Merksem), ROEYGENS Gilbert (Lissewege), VERHEYE Roland (Ieper), CARELS Gaston (Overijsse) en CODDENS Jan (Deurne), dat ik hun inzendingen doorgegeven heb (raadsels, mopjes en andere zigzags).

Van J. TE VRUGTE (Arnhem) ontving ik een leuke mop. Ook doorgegeven ! — Mijn beste groet aan J.-P. AMEYE (Roeselare) : vlaggetjes komen er wel, maar geduldig wachten ! Er is zo veel te doen, he, voor een club ! — Jozef WEGGE (Antwerpen) vertelde mij van zijn MICKEY-poppenkast ! Bravo !... Een idee heb ik er niet voor. Jammer, he ? Groetjes terug van Donald, Dingo en Pluto. Taai !

Het is in orde voor de lidkaarten, hoor, J. M. OST (Berchem-A.). Je mopje doorgegeven. — Een fraaie tekening ontvangen voor mijn prentenboek. Dank, hoor, Kamiel GOEMINNE (Gent). — Luc DEJONGHE (Roeselare) : de omslagpagina van het kleuralbum is bedoeld als clubplakkaartje. Handel er naar goeddunken mee, Luc.

Van Anny VAN OVERLOOP (Hoboken) kreeg ik een zeer liefelijk geschreven briefje. Vele groetjes terug, ook aan je broertje en zusje. Roer recht, hoor ! Taai !... — Duizend kussen voor mijn lieve Mickey-kindjes uit bezet Duitsland. Ik bedoel : VAN DE VEN Elza, HOUBEN Suzanne en BERGHMANS Marie-Claire. Hoe zijn jullie daar gekomen, zeg ? Verklap me dat eens !

Tot volgende week, beste schrijvertjes !

MICKEY.

MICKEY MAGAZINE **Het jeugdblad voor jongens en meisjes.**
Uitgaven Pont-Levis — Verantw. uitgever : Frans PRETE, 47, Hopstraat, Brussel.

Abonnement voor Nederland
Storting op of overschrijving naar postgiro 137.867 van de alleenvertegenwoordigers (adres hieronder).

ABONNEMENTSPRIJS :

	3 m.	6 m.	1 jaar
België .....fr.	**60.—**	**115.—**	**225.—**
B. Kongo fr.	**65.—**	**130.—**	**260.—**
Nederland fl.	**4.25**	**8.—**	**15.50**

Postcheck : Uitgaven Pont-Levis, Nr 7539.34

Alleenvertegenwoordiging voor Nederland en overzeese gebieden : M. van Gelderen en Zoon, N. Z., Voorburgwal, 232, Amsterdam.
Nederlandse lezers richten hun brieven voor MICKEY aan dit adres.

Ben je reeds lid?

← INSIGNE
LIDKAART →

De Mickey-Club (Nederlandstalige en Franstalige afdeling samen) telt nu meer dan 21.000 leden. Nieuwe lezers die wensen clublid te worden moeten als volgt handelen : 5 bonnetjes, verschillend genummerd, onder gesloten omslag aan MICKEY-MAGAZINE richten (adres : 47, Hopstraat, Brussel). Deze bonnetjes verschijnen iedere Zaterdag op pagina 19 van elk nummer, hoekje onderaan rechts. Vandaag is het bon n. 27.

Door de inzending van die 5 bonnetjes wordt het lid **kosteloos** ingeschreven en ontvangt ook **gratis** : 1) de kaart van het lidmaatschap (zie foto hiernaast); 2) een kleuralbum « Mickey-Color », echter zo ver de voorraad strekt.

Bovendien heeft elk lid deelnemingsrecht — **alweer geheel kosteloos** — aan de wekelijkse tombola. Op de lidkaart staat een volgnummer. Het is tussen de 21.000 lidkaartnummers dat deze week de derde trekking plaats had, waarvan de uitslag hierboven in de clubrubriek.

De lidkaart van de club is vast en zeker een der schoonste lidkaarten die ooit voor een jeugdclub gedrukt werden. De grondregels van de club zijn op de rugzijde van de kaart vermeld. Voor jongens en meisjes onder de 16 jaar is deze kaart een soort persoonsbewijs.

* * *

Nu een woordje over het **insigne**, het kenteken of de borstspeld, zoals men het heten wil.

Dit insigne (zie afbeelding) is nu ook weer het schoonste kenteken dat ooit voor een jeugdclub vervaardigd werd. Daarmee zijn alle leden die het bestelden en ontvingen het radicaal eens. Het is uitgevoerd in drie kleuren : zwart, rood, geel. Bovendien is het gehele speldje omlijst in gouddruk. De prijs is 15 frank (1 gulden 25 cent voor lezers uit Nederland). Men bestelt het insigne en men betaalt aan de brievenbesteller bij de ontvangst. Lezers uit Nederland zenden een internationaal postmandaat van 1 fl. 25 en ontvangen de speld eveneens over de post.

Het is mijn **grote wens**, dat elk clublid een insigne draagt ! Wie het geld nog niet bijeenspaarde om het te bekostigen, moet dit zo gauw mogelijk doen. Op die manier toont de drager van een borstspeld de andere jongens en meisjes, dat hij een « Ridder van de Vrede » is !

MICKEY.

De Geheimen van de EIFFELTOREN

Mickey en Donald achtervolgen schurken die de Eiffeltoren bij middel van bommen willen vernietigen. Na tal van avonturen loopt die achtervolging nu over de daken van Parijs.

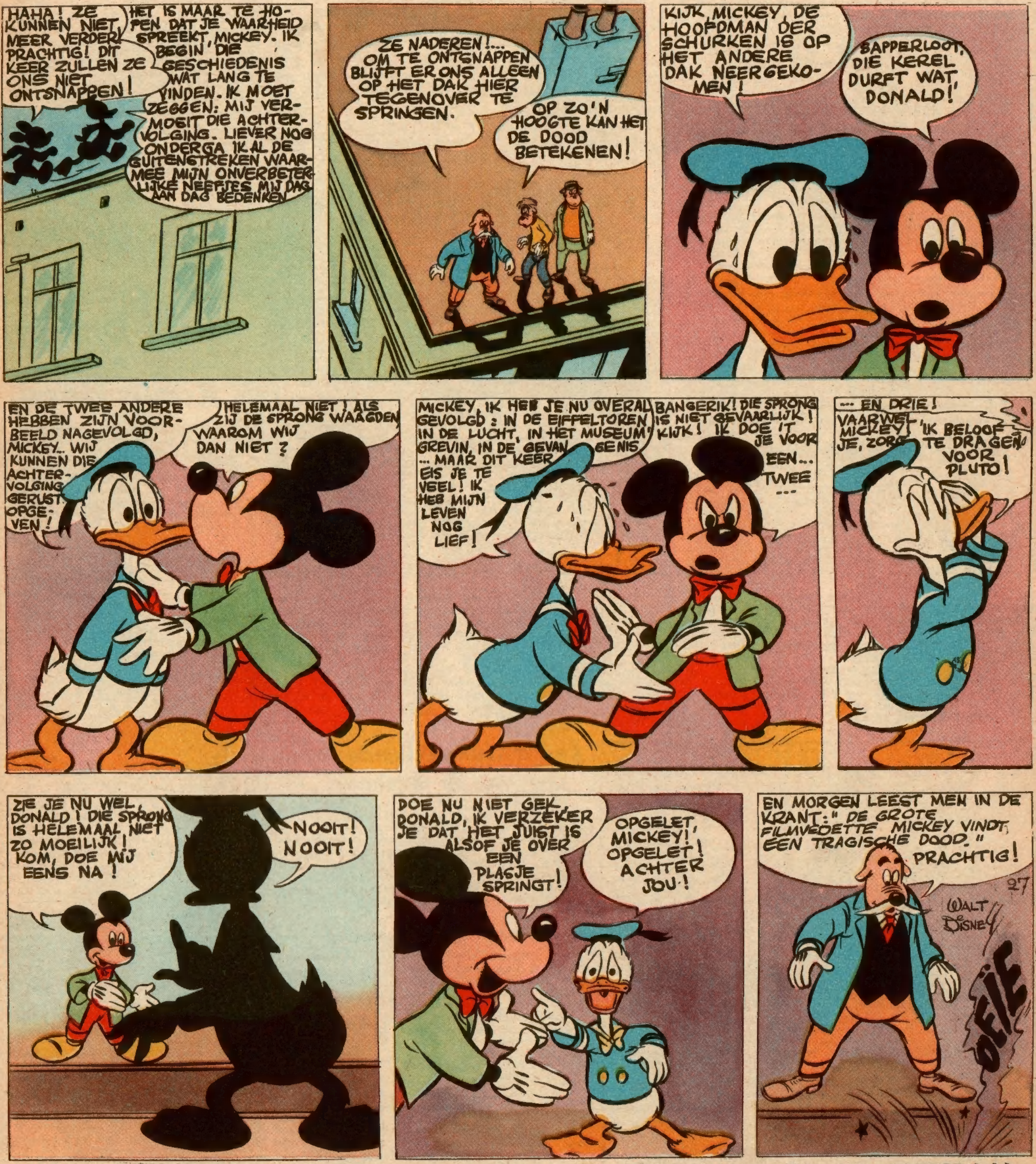

AANSTAANDE ZATERDAG: DE FOLTERING OP DE SPITSPAAL.

De nukken van een beroemde schrijver

Alphonse Allais, een beroemd Frans schrijver, had soms onaardige grillen.

Zo gebeurde het dat hij tijdens zijn soldatendienst de rapportzaal betrad waar enkele officieren gezeten waren, waaronder een kapitein en een majoor.

Allais tikte hoofs zijn kepi af en groette onverwacht : « Goede middag, heren en dames ! »

Een andere grap van Allais was de volgende. Tristan Bernard had hem dringend om inlichtingen verzocht. Allais had op de brief van zijn vriend niet dadelijk geantwoord. Pas na vier weken stelde hij zijn vergetelheid vast. Hij schreef toen : « Ik antwoord enigermate laat, maar ik was achter in de tuin toen de brievenbesteller mij je brief bezorgde ! »

Het Eerste Uurbord

De zonnewijzer, het eerste uurbord, was in China reeds bekend in het jaar 1100 vóór J.-C. Het bestond in een hoge zuil die schaduwen wierp op een uurplaat op de grond.

De Assyriërs vonden later het waterhorloge uit, hetwelke zij « KLEPSUDRA ». heetten. Van daar komt « clepsydron ».

Karel-de-Grote kreeg zo'n clepsydron cadeau van de Kalief van Bagdad, Haroen-al-Rashid.

Deze kalief was een zeer geleerd man, behalve in het bejegenen van zijn onderdanen en vijanden, waar tegenover hij soms zo onmenselijk wreed kon zijn.

EEN GOED NIEUWS...

In nummer 30 pakken we uit met een nieuwe prijsvraag. « Zigzags », maar we maken de wedstrijd moeilijker dan de vorige keer !... Alle lezers van MICKEY-MAGAZINE hebben gratis deelnemingsrecht !

Onthoud : in nummer 30 !...

Van flessen en reisjes...

In « De Berenkaap » hebben wij vernomen hoe de schipbreukelingen van de « Gossoudar » een fles, inhoudende een bericht, aan de golven der IJszee toevertrouwden, in de hoop dat een of andere scheepsbemanning ze zou ontdekken en hulp bieden.

M. Hans Oksen, een Deens pachter, vond zo'n fles met bericht in... zijn boomgaard. Hoe die daar gekomen was bleef een geheim. Hij las het bericht : « Gravin Helen Mills inviteert de persoon die deze boodschap vindt, om een tiental dagen verlof te nemen op haar landgoed in Gorleston, Engeland. »

M. Hans Oksen maakte er dankbaar gebruik van en nam zijn vrouw en zijn vijfjarig zoontje mee !... « Van fles tot adeldom » zou men de geschiedenis kunnen betitelen.

Snorren niet voor verkeer

Het is gebeurd in Egypte. Agent Mohamed Ibrahim regelde het verkeer op een kruispunt van Alexandrië. Regelen was zijn bedoeling. Eigenlijk stuurde hij het verkeer in de war, want de autogeleiders kwamen steeds onder de indruk van zijn ongewone snor en er ontstonden steeds botsingen en opstopping. Mohamed werd door zijn oversten verplicht zijn snor tot eenvoudiger afmetingen te herleiden, hetgeen hij tuchtvol deed. Maar... toen vervolgde hij de Staat in rechten, wegens inbreuk op zijn persoonlijke vrijheid.

De Voorzienigheid sprak zelf

In 1695 belegerde Willem III van Engeland de stad Namen. Twee soldaten, die bij de boeren geplunderd hadden ingevolge het gebrek aan levensbehoefte, werden onverbiddelijk tot de doodstraf veroordeeld.

De bevelhebber wenste achteraf een van beide soldaten te redden, omdat zij steeds bewijzen van heldhaftigheid hadden geleverd. Hij besloot dat de twee veroordeelden om het behoud van hun leven zouden dobbelen.

Op een trommel lagen twee dobbelstenen. Een der veroordeelden nam ze en wierp : twee zessen. Toen de andere soldaat dit zag, nam hij schier wanhopig de stenen, wierp, keek bangelijk toe en merkte... dat hij ook twee zessen had geworpen. Er werd dus opnieuw geworpen : ditmaal werd door beide gevonnisten twee vijven geworpen. De derde maal zou denkelijk beslissen. Twee nieuwe worpen en... alweer twee keer twee vieren !

Na een beraadslaging werd het vonnis vernietigd. De generaal was van oordeel dat de Voorzienigheid hier zelf recht had gesproken, en dat niemand zich tegen die uitspraak mocht verzetten. Zo behielden de twee militairen het leven !...

★ ★ WETEN EN KUNNEN ★ ★

Maneschijn - Visvangsten

De Chinezen doen op zo wat 125 verschillende manieren aan visvangst in hun visrijke rivieren. Een der eigenaardigste onder die visvangsten, is het vissen bij weerkaatsing. Hoe gebeurt die vispartij ? De Chinezen verven de wandboord van hun boot wit en varen uit bij heldere maneschijn.

De manestralen die nu op die witte boord vallen, worden weerkaatst in het water. Op een zekere diepte vormen zij aldus een lichtvlek. De vissen — nieuwsgierige diertjes — spoeden zich naar de plaats der afstraling. Daar nieuwsgierigheid ook wel eens ten val komt, worden zij handig met het schepnet opgehaald. De Chinezen gaan prat op die visvangst, maar de vissers lui van bij ons beweren dat de Chinese vissen een voorliefde hebben voor zelfmoord. Onze vissen zijn slimmer : die schieten weg waar iets onverwachts verschijnt.

De eeuw van de snelheid

In het begin van onze eeuw reden de paardenkoetsen en ruiters door de stad New-York met een snelheid van zowat 20 km. per uur. Thans rijden de snelste autowagens door dezelfde stad met een snelheid van... 9 km. per uur !... Natuurlijk omdat New-York nu volbouwd is en er voortdurend opstopping is in de straten !... Averechtse vooruitgang, niet ?

Een indrukwekkende kraag om de Evenaar

Om het jaar 250 vóór J.-C. liet keizer Tsinsji-Koeagli-Tsji de befaamde Chinese muur bouwen : 3.000 km. lang en zo breed dat er karren-verkeer kon op gehouden worden. Die muur had bovendien 25.000 wachttorens. Met de daarvoor gebruikte bouwmaterialen zou men om de Evenaarscirkel (40.000 km.) een muur kunnen bouwen van 2 m. 50 hoogte bij 40 cm. dikte.

Pech boven pech !

Een ongeluk komt nooit alleen... Een bewijs daarvan is het volgende authentieke gebeuren. Te Angola (U.S.A.) komen twee autowagens in botsing. De geleider van een der wagens schiet er het leven bij in; de drie inzittenden van de andere wagen worden gekwetst.

Een ambulance-wagen spoedt zich naar de plaats van het ongeval. De geleider van deze ziekenwagen herkent in de drie gekwetsten zijn vrouw, zijn moeder en zijn zoon ! Naar het hospitaal overgebracht, worden de drie gekwetsten toevertrouwd aan de zorgen van een verpleegster die — o, speling van het noodlot ! — de vrouw is van de bij het ongeval omgekomen geleider !...

Pech, driemaal pech !...

Walt Disney en Robin Hood

« **Het Eiland der Zeehonden** » en « **De Bevervallei** », twee Walt-Disney-filmen, hebben een groot succes gekend.

Nu is Walt aan de arbeid gegaan om een nieuwe film te maken : het reële leven van de beroemde en sympathieke « out-law » ROBIN HOOD.

Disney zal in deze film vooral aantonen waarom Robin Hood in het woud van Sherwood moest onderduiken. Geen enkele film heeft die bizonderheid van de geschiedenis ooit weergegeven.

De film zal de bagatel van 1.500.000 dollar kosten, hetzij ongeveer 75 millioen Belgische frank of 6 millioen gulden.

★

President, maak U niet boos!

Miss Margaret Truman, de dochter van de President der Verenigde Staten van Amerika, is een grote zangeres : om haar stem zelf, en ook... wegens de positie van haar vader.

M. Paul Hume, een New-Yorks journalist, schreef onlangs een vrij streng artikel voor de stem van Miss Truman, hetgeen de President naar de pen deed grijpen. In vrij onzachte taal wees de President de journalist er op, dat hij hem bij

een eerste gelegenheid zou mores leren!

Journalisten zijn niet rijk. Daarom bewaart M. Paul Hume zorgvuldig de dreigbrief van de President, voor dewelke veel rijke lieden hem reeds heel wat geld aanboden. Het jongste bod van een nijveraar uit Detroit bedroeg 2.000 dollar (100.000 Belgische frank) !

Maar M. Hume wacht tot er prijsverhoging komt !

MICKEY en de TOEKOMSTMAN

Tijdens een onweder zoeken Mickey en Dingo een onderkomen in een spelonk. Mickey komt in het duister van de holle plaats voor een zonderling heerschap te staan.

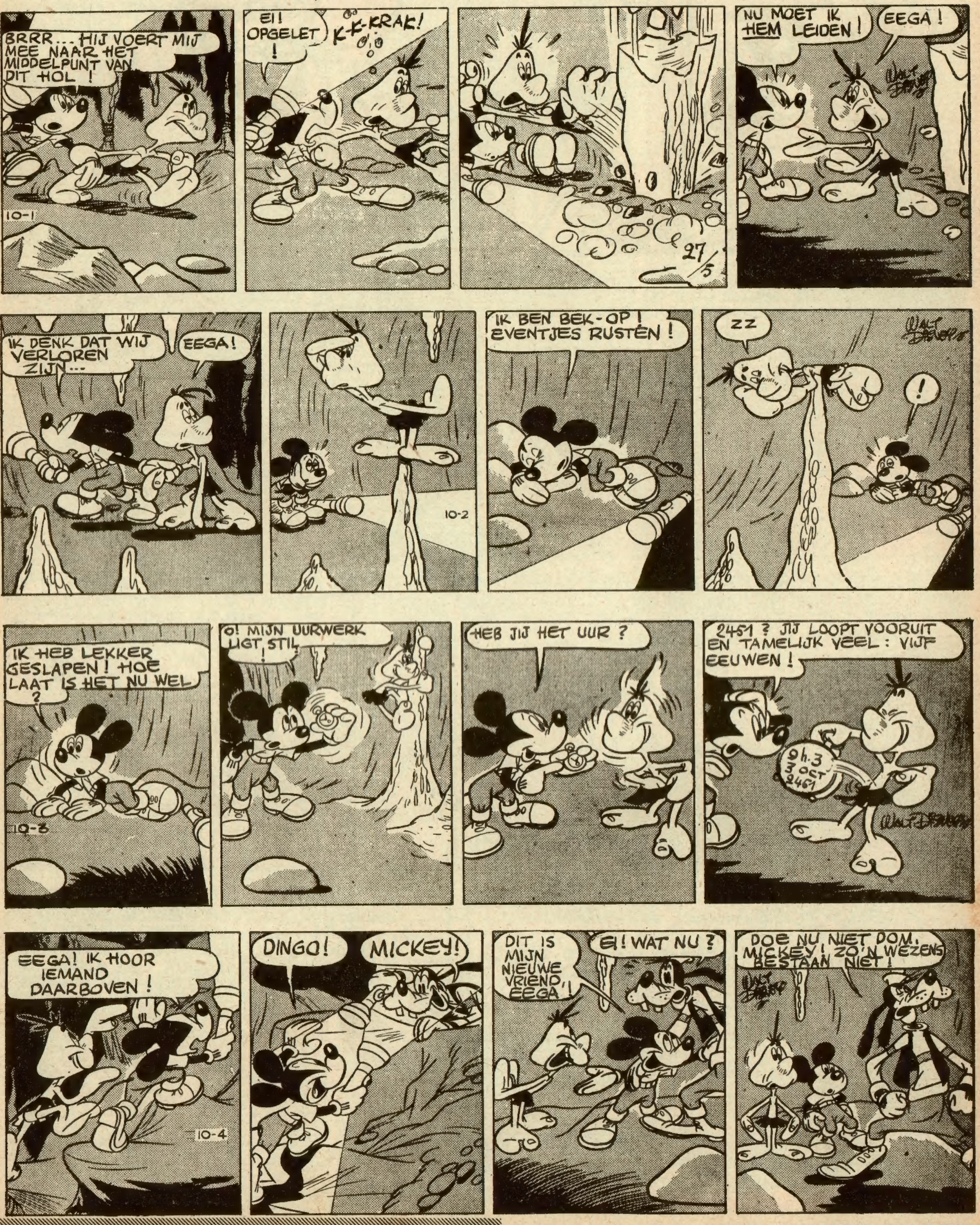

VOLGENDE WEEK: **EEGA HEEFT SUCCES.**

DINGO en AAGJE

De gemeenteraad heeft besloten de tamme leeuwin van Dingo door de bediende van de dierenbond te doen vangen. Deze verkleedt zich in visverkoper om Aagje in de val te lokken.

VOLGENDE ZATERDAG: GEEN GELD, OOK GEEN LEEUWIN!

Gevaren bij de Jacht
'PAK JE WEG, LELIJKERD!'
WEG!
!
!
AAN DIE BEER BEN IK ONTKOMEN, MAAR NU ... EEN WOLF!
4-15
Copr. 1945, Walt Disney Productions
World Rights Reserved
ZIEZO! IK BEN ER HEELHUIDS VAN AF GEKOMEN!
MREW
FFTT
RRRR
MEREOOW!
SSPTT!
WALT DISNEY

BART en de Rode Roofmieren

Lo VERMEULEN

In het vorige nummer hebben wij vernomen hoe Bart, de jongen die zo klein werd als een vlieg, Zwartmier redde en vervolgens zelf door Spinnendoder uit de knel van Wolfspin gered werd. Bart is in Mierenstad aangekomen en nu volgt de strijd tegen de Rode Roofmieren...

HET leven in Zwartmierenstad beviel Bart niet erg... Maar je went aan alles ! Zonder de mierenkost nu bepaald lekker te vinden, kon Bart flink eten. De tochten met de Zwartmieren deden hem veel goed. Hij werd buitengewoon lenig en gespierd. De zon had hem zo bruin gebakken als een Arabier. Hij kon uren aan een stuk lopen zonder moe te worden...

De mieren gingen langs vaste wegen door het woud op jacht... De zon kon door het dichte bladerdak, hoog boven het hoofd van Bart, niet doordringen. Soms gloorden door het halfduister goudgele vlekken. Dat waren de gele bloemen van de Gaspeldoorn... Bart keek nieuwsgierig in de hoogte, en daar... op het topje van een grashalm, heel hoog in de lucht, wiegde een mier heen en weer in de wind.

— Wat doet die daar boven? vroeg Bart.

— Er zijn Rode Roofmieren in de buurt, zei een der Zwartmieren bezorgd. Daar boven kan je beter voelen waar en hoe ver ze zijn !

— Voelen ? Hoe bedoel je dat? vroeg Bart verwonderd.

— Wij voelen onze vijanden naderen met onze voelsprieten! verklaarde de mier alsof het de doodgewoonste zaak ter wereld was.

— Ze zijn nog ver, maar ze komen snel dichter. Er zijn er vele, ontelbaar vele. Ze lopen in de richting van Mierenstad, riep de uitkijkpost, of liever de « voelpost », van op zijn grashalm.

— Wat zijn Rode Roofmieren? wilde Bart weten.

Maar de mieren hadden het veel te druk om te antwoorden. Ze liepen opeens als gekken door elkaar, vervaarlijk met hun vangkaken klappend ! Bart wendde zich tot zijn vriend...

— Zeg, Zwartmier, waar zie jij die Roofmieren ?

— Zien doe ik ze niet, Mensje, maar ik voel ze.

— Goed, goed... zoals je wilt. Waar voel je ze dan ? vroeg Bart nu toch een beetje ongeduldig.

— In mijn voelsprieten natuurlijk! antwoordde de mier, verbaasd om zoveel domheid...

Bart van zijn kant gaf het op en trachtte iets te onderscheiden in de wildernis onder hem. Buiten de opgewonden Zwartmierjagers... geen beweging, geen geluid dan het lispelen van de wind. Of toch... ginds... in de vlakte... daar trilden de zilveren pluimen in de toppen van de Zandzeggebomen zo raar... Ja, nu Bart beter toekeek, meende hij nu en dan iets roods tussen al dat okergeel te zien blinken. Daar had je het weer.

— Ik zie de roofmieren, verbrak Bart het zwijgen. Ze zijn ginder in de vlakte!

— ... Dat kunnen wij, Mieren, met onze facet-ogen niet, mompelde de mier een beetje verlegen. Dan aan zijn vrienden denkend : « Ik wou maar dat alles al voorbij was »...

De Reuzenbossen waren de dennenbossen. Daar leefden de Rode Roofmieren. Nu en dan verlieten ze het bos om op slavenjacht te gaan. Ze plunderden dan de staten van andere mieren, roofden de miereneieren en broedden die in hun eigen nesten uit. De zo buitgemaakte slaven moesten dan hun hele leven lang voor de Roofmieren werken!

— Mag ik die Roofmieren misschien even wegjagen ? stelde Bart langs zijn neus weg voor.

— Wat zeg je ?... Hoe be... be... bedoel je ?... De Roofmieren verjagen ! Maar Mensje, ben je niet wijs? hakkelde de Mier verward.

— Welnee, ik ben niet gek. Ga allemaal gerust naar Mierenstad. Ik kom wel later, wanneer ik de Roofmieren verslagen heb !... Ga maar mee naar beneden, ik zal eens tonen wat wij, Mensen, kunnen!

Toen Bart terug op de begane grond stond, zette hij het aanstonds op een lopen in de richting van de Zeggevlakte. Aan de rand van de vlakte klom de jongen in een grasboom en zocht de Rode Roofmieren. Hij kon ze nu heel duidelijk zien... Ze moesten door een strook Zandzegge, die als een eiland midden in de zandvlakte lag. Deze strook wilde Bart in brand steken. Het vuur was daar aan alle zijden door zand omringd en kon geen uitbreiding nemen, maar misschien... misschien zouden de Roofmieren er door tegengehouden worden en terugkeren naar hun bossen.

Bart zette de mieren aanstonds aan het werk. Hij liet hen hopen droog gras bijeenbrengen op regelmatige afstanden. Dan stak hij met zijn lucifertjes de stapels in brand. De wind wakkerde het vuur aan tot één grote vlam, die alles verslindend, eerst traag, dan vlugger en vlugger voortsnelde, recht op de Rode Roofmieren aan... Deze roken reeds de Zwartmieren. Met nieuwe moed trokken ze verder...

Intussen stegen aan de woudrand witte rookwolkjes op. Dan begonnen rode vuurtongetjes speels aan het droge gras te likken en nu rolde een muur van vuur en rook op de rode roversbende toe. De leiders bleven staan en werden onder de voet gelopen door de andere. Dan stonden de honderden mieren plots stil met aandachtig geheven voelsprieten. Nu ging het recht vooruit op het vuur aan. Niets zou hun tegenhouden. Kissend en knappend met een tevreden geronk, verstikkende rookwolken voor zich uitzendend, stormde het vuur, alles vernielend, over de vlakte.

Toen de Roofmieren wilden omkeren was het te laat. De rook verstikte en verlamde hen. Razend wierpen ze zich in 't vuur bij honderden en bespoten het met hun mierenzuur om het te doven. Anderen groeven zich in het zand. Toen alles voorbij was, kwamen een tiental halfverbrande Roofmieren over de zwartgeblakerde strook gekropen. Ze werden afgemaakt door de Zwartmieren.

De chef hoeft niet van brillantine

Copr 1945, Walt Disney Productions
World Rights Reserved

Honigeters LUSTEN HONIGKOEKEN
WE ZULLEN NU LEUKE KIEKJES KUNNEN NEMEN, ALS JE MAAR NIET NIEUWE MOEILIJKHEDEN ZOEKT!
IK?
IK HOOR NIET TOT HET SOORT LIEDEN DIE MOEILIJKHEDEN VEROORZAKEN!
ZO, ZO! DAT LIJKT WEL EEN SPELONK!
WOONT HIER IEMAND?
PRACHTIG! HONIGKOEKEN!... DAT LUST IK WEL!
LEKKER!
GOEIE MIDDAG ... JULLIE KOMEN TE LAAT! DIT IS DE LAATSTE!
O, PARDON! HOE KON IK NU OOK WETEN DAT DIT UW MIDDAGMAAL WAS?
GRRRR...
BZZZ BZZ...
EI, MICKEY, WIJ HEBBEN EEN PAAR NIEUWE VRIENDEN TE GAST!
Copr. 1950, Walt Disney Productions
World Rights Reserved

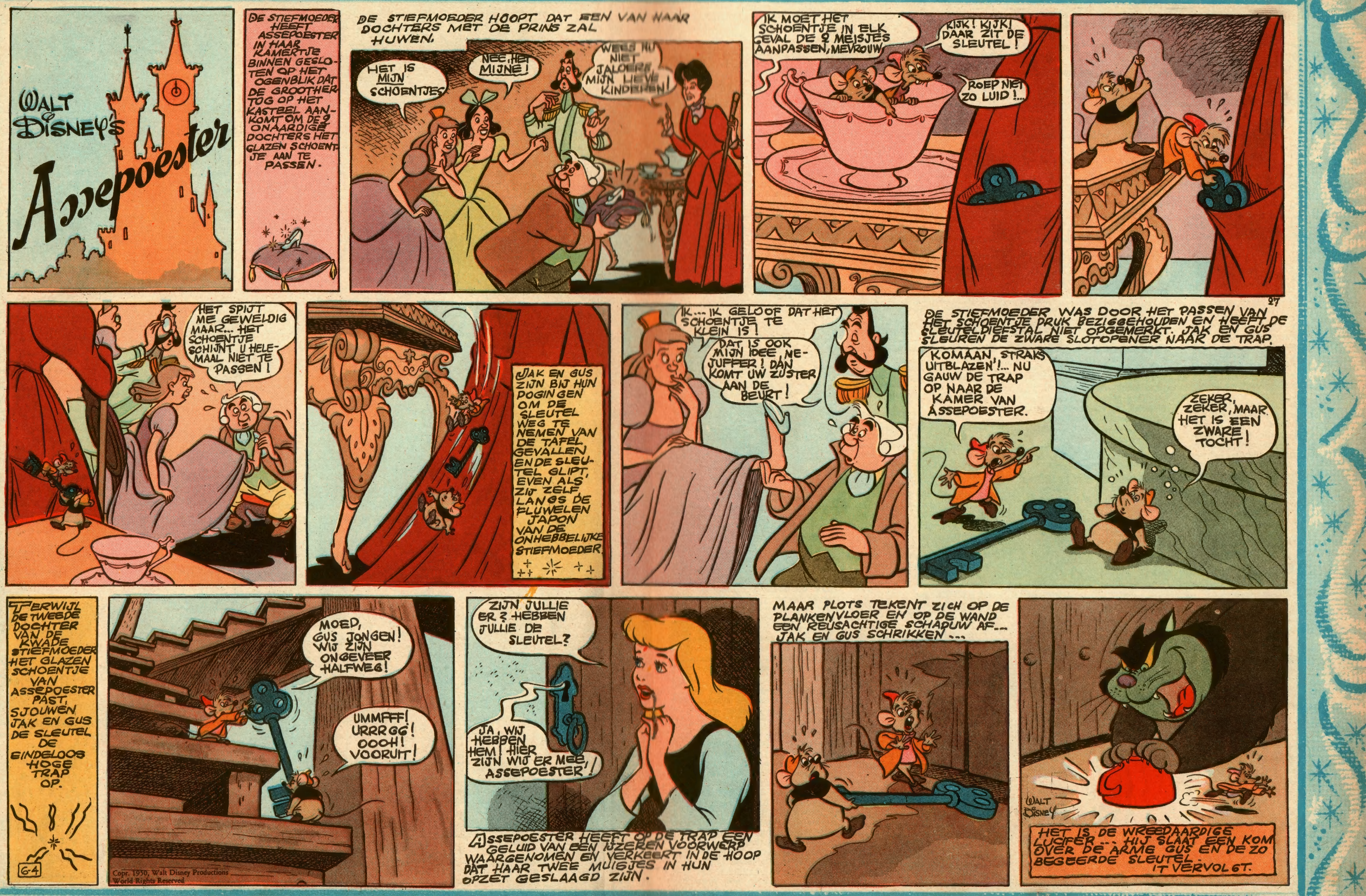

WALT DISNEY'S
Assepoester
DE STIEFMOEDER HEEFT ASSEPOESTER IN HAAR KAMERTJE BINNEN GESLOTEN OP HET OGENBLIK DAT DE GROOTHERTOG OP HET KASTEEL AANKOMT OM DE 2 ONAARDIGE DOCHTERS HET GLAZEN SCHOENTJE AAN TE PASSEN.
DE STIEFMOEDER HOOPT DAT EEN VAN HAAR DOCHTERS MET DE PRINS ZAL HUWEN.
HET IS MIJN SCHOENTJES
NEE, HET MIJNE!
WEES NU NIET JALOERS, MIJN LIEVE KINDEREN!
IK MOET HET SCHOENTJE IN ELK GEVAL DE 2 MEISJES AANPASSEN, MEVROUW.
KIJK! KIJK! DAAR ZIT DE SLEUTEL!
ROEP NIET ZO LUID!...
HET SPIJT ME GEWELDIG MAAR... HET SCHOENTJE SCHIJNT U HELEMAAL NIET TE PASSEN!
JAK EN GUS ZIJN BIJ HUN POGINGEN OM DE SLEUTEL WEG TE NEMEN VAN DE TAFEL GEVALLEN EN DE SLEUTEL GLIPT, EVEN ALS ZIJ ZELF, LANGS DE FLUWELEN JAPON VAN DE ONHEBBELIJKE STIEFMOEDER.
IK... IK GELOOF DAT HET SCHOENTJE TE KLEIN IS!
DAT IS OOK MIJN IDEE, NEJUFFER! DAN KOMT UW ZUSTER AAN DE BEURT!
DE STIEFMOEDER WAS DOOR HET PASSEN VAN HET SCHOENTJE DRUK BEZIGGEHOUDEN EN HEEFT DE SLEUTELDIEFSTAL NIET OPGEMERKT. JAK EN GUS SLEUREN DE ZWARE SLOTOPENER NAAR DE TRAP.
KOMAAN, STRAKS UITBLAZEN!... NU GAUW DE TRAP OP NAAR DE KAMER VAN ASSEPOESTER.
ZEKER, ZEKER, MAAR HET IS EEN ZWARE TOCHT!
TERWIJL DE TWEEDE DOCHTER VAN DE KWADE STIEFMOEDER HET GLAZEN SCHOENTJE VAN ASSEPOESTER PAST, SJOUWEN JAK EN GUS DE SLEUTEL DE EINDELOOS HOGE TRAP OP.
6-4
MOED, GUS JONGEN! WIJ ZIJN ONGEVEER HALFWEG!
UMMFFF! URRRGG! OOOH! VOORUIT!
Copr. 1950, Walt Disney Productions
World Rights Reserved
ZIJN JULLIE ER? HEBBEN JULLIE DE SLEUTEL?
JA, WIJ HEBBEN HEM! HIER ZIJN WIJ ER MEE, ASSEPOESTER!
ASSEPOESTER HEEFT OP DE TRAP EEN GELUID VAN EEN IJZEREN VOORWERP WAARGENOMEN EN VERKEERT IN DE HOOP DAT HAAR TWEE MUIJES IN HUN OPZET GESLAAGD ZIJN.
MAAR PLOTS TEKENT ZICH OP DE PLANKENVLOER EN OP DE WAND EEN REUSACHTIGE SCHADUW AF... JAK EN GUS SCHRIKKEN...
WALT DISNEY
HET IS DE WREEDAARDIGE LUCIFER... HIJ SLAAT EEN KOM OVER DE ARME GUS EN DE ZO BEGEERDE SLEUTEL.
IT VERVOLGT.

De Berenkaap

WAT ER TOT NU TOE GEBEURDE. — Een Russische expeditie moet noodgedwongen aan de Noordpool overwinteren. Dit gebeurt in 1890.
Er ontstaat meningsverschil onder de bemanning. De groep der arbeiders scheidt van de groep der geleerden. Beide groepen zoeken een verschillende overwinteringsplaats op en beleven tal van avonturen bij de jacht op beer, muskusos en zeehond.
De groep der geleerden heeft zich weten te installeren om op een min of meer gemakkelijke manier de lange poolwinter door te brengen.

ETIENNE Dupin, de Franse ingenieur, antwoordde niet dadelijk. Blijkbaar overwoog hij of hij al dan niet hun hulp zou aanvaarden. Ten slotte nam hij het besluit dat hem door zijn onverschrokkenheid werd ingegeven.

— Dank u, het is onnodig, antwoordde de Fransman, die vastberaden zijn arm in de holte had gestoken en nu een lief diertje met sluw uiterlijk bovenhaalde. Het was in de schattigste leiblauwe pels gehuld die men dromen kon.

De gevangene spartelde tegen, stiet een scherp gejank uit en poogde zijn vijand, die hem stevig bij de nek hield, te bijten. Deze spotte echter met zijn pogingen.

— Dood het diertje niet, Etienne Alexandrovitch, het is te snoezig! riep het jonge meisje met een smekend gebaar uit.

— Dat is mijn bedoeling niet. Ik heb het integendeel gevangen om het u aan te bieden, antwoordde de Fransman. Zie eens hoe aardig het is. Het is een jonge poolvos.

— Dit dier, dat in de zomer zo wit wordt als een hermelijn, is zeldzaam en verdient in leven te worden gehouden, beweerde Sokolief. Het laat zich trouwens gemakkelijk temmen.

— Het zal onze gezel zijn tijdens de maanden van afzondering. Wat eet het, vader?

— Alles, zelfs schoenzolen.

— Wij zullen het 's nachts aan de ketting leggen naast de kachel.

— Nee maar, zei Sokolief. Die gevangenschap zal wel wat al te lang duren.

— Alleen 's nachts.

— De nacht duurt hier zes maanden, Vera Alexandrovna.

— Ik weet werkelijk niet meer hoe ik mij uitdrukken moet, lachte het jonge meisje.

— Zeg dan: gedurende de slaaptijd. Op elke breedtegraad heeft men slaap nodig.

— Hoe zult u uw gevangene vervoeren?

— In een lederen zak.

— Hij zal hem opeten.

— In een linnen zak dan.

— Hij zal men stukbijten.

— Ik zal hem met een koord vastbinden.

— Hij zal ze doorbijten.

— Dan zal ik mij wel verplicht zien hem te dragen.

— Hij zal u ontsnappen.

— Dat wordt een ingewikkelde kwestie, riep Sokolief uit. Ik stel voor ze op te lossen door het vosje toe te vertrouwen aan Andreï, die er aan de eerstvolgende halte een wildschotel van maken zal.

— O maar, dat niet! protesteerde Vera heftig. Dit snoezig vosje is van mij! Etienne Alexandrovitch heeft het mij gegeven en ik behoud het.

— Maar hoe? drong Sokolief aan.

— Kijk maar, antwoordde het jonge meisje, terwijl zij van onder haar bloes een schaar te voorschijn haalde, welke aan een lange stalen ketting was vastgemaakt. Deze werd rondom de nek van het dier gelegd en met een knoop vastgesnoerd.

— Uitstekend! prees Igarof. Maak nu de ketting vast aan de slede. Zij zal hem tot rijtuig dienen.

— Hij zal kou krijgen.

— Maak u daarover geen zorg. Daareven sliep hij in de sneeuw en ik kan u bevestigen dat hij zich daar heel prettig voelde, zei Etienne.

— Een andere vraag, vervolgde Sokolief. Welke naam zult u hem geven?

— Ik zal hem Fransouski noemen, een Russisch woord dat kleine Fransman betekent, antwoordde Vera. Nietwaar, vader?

En Fransouski werd aan de slede vastgevonden.

Het vosje, tevreden zich in een gevangenis met een zo flink voorziene voorraadkamer te bevinden, gedroeg zich als een ware filosoof: het rolde zich tot een bolletje op, ging met zijn neus tussen zijn poten liggen en zette zijn onderbroken slaap voort.

Tegen de middag (een woord dat voortaan zijn gewone betekenis niet meer had, daar de zon onder de horizon verscholen bleef en de sterren aan het uitspansel bleven schitteren) bereikte men een plaats waar de voet van de rotsen doorboord was met duizenden ronde gaten, regelmatig als dakvensters, met een cirkelomtrek van één tot twee meter. Elk van die gaten gaf toegang tot een eigenaardige grot, zo regelmatig afgerond als een van binnen leeggemaakte bom en waarvan de diameter verschilde van twee tot drie meter.

De reizigers lieten hun keus vallen op een naburige grot, de grootste die zij vinden konden. Zij was half met sneeuw gevuld en zag er precies uit als een zwart marmeren, met wit marmer bevloerde oven. Zij gebruikten er een overvloedig ontbijt, besproeid met een kop kokende koffie. Vervolgens begaven zij zich opnieuw op weg, ditmaal in oostelijke richting, ten einde de reusachtige uitloper om te trekken, welke zich dwars door de rotswand een weg had gebaand en als een wig vooruitstak. Zijn geduchte voorsteven, zo spits als die van de *Gossoudar*, stelde hij bloot aan het geweld der golven of aan de schokken van het pakijs.

Wat zou men achter deze afsluiting vinden, wanneer men ze eenmaal voorbij was? Waarschijnlijk een door het pakijs gevulde fjord, waarna de lijn van de rotsen, die op dit punt onderbroken was, weer haar loop naar het zuiden zou voortzetten. Ofwel heel diepe valleien, bergen die boven andere bergen oprezen, of wat nog meer?

In deze streek vol verrassingen kon de verbeelding haar vrije loop nemen. Alle onderstellingen waren hier mogelijk. Door de nieuwsgierigheid gedreven, stapte de kleine troep, door een oponthoud van een uur en door een stevige maaltijd versterkt, verlicht door de afgeladen slede, opgewekt voort in het halfdonker, dat een zo geheimzinnige bekoring aan de poollandschappen verleent.

Eindelijk kwam men bij de spits. Maar welk een schouwspel stond hun daar te wachten!

De zee was er dieper dan aan de voet van de rotskust, waardoor de ijsbergen tot vlakbij de rots konden naderen. Zo ver het oog reiken kon, stapelden de met geweld bijeengedreven ijsblokken zich boven elkaar op tot een niet te ontwarren chaos. Men bemerkte er ontzaglijke ijsklompen van alle mogelijke vormen: pyramiden, vierkanten, onregelmatige massa's, afgeronde, massieve of uitgetande bergen, betooid met neerhangende versiersels of bezet met spitse torentjes.

Een ogenblik aarzelden zij.

— Als er ergens wild is, moet het hier zijn, riep Pastoukof uit.

— Vooruit, gebood Igarof. Naar het noorden, steeds naar het noorden !

— Ik vrees dat de slede er niet voorbij zal kunnen, meende de graaf.

— Wij zullen er ons met zijn allen voorspannen.

— En wanneer dat niet volstaat ?

— Dan zullen wij ze dragen, zei Andreï.

Lenig als een kameel beklom Sokolief een ijsberg waarvan hij weldra de top bereikte.

— Waar bent u, Nikolaas Gregorevitch ? riep Etienne uit.

— Hier ! antwoordde een stem uit de hoogte.

Allen sloegen de ogen op en zagen de onverschrokken zeeman rechtstaan op de top van een kristallen pyramide.

Een algemene kreet van bewondering steeg op.

Als het ware boven het schemerduister zwevend, leek hij op een lichtende, schitterende reus, omstraald door een aureool.

— De hindernis is niet breed, sprak hij, zonder te vermoeden welke indruk hij maakte. Nauwelijks een werst. En dan krijgen wij het effen pakijs, rotsen en ijsvelden, een uitgestrekte blauwachtige zee, bezaaid met edelstenen, en die naar het noordoosten schijnt te stromen. Bovendien zullen wij de maan hebben om ons te verlichten. Vooruit !

— Hoerra ! antwoordden zijn gezellen.

Boven de horizon rees inderdaad de maan op, rood, reusachtig als een monsterballon, een brede strook melkwit licht verspreidend. Zilverkleurige ijsmassa's, ingekerfde ijsbergen, gelijkend op doorschijnende paleizen, tempels, minaretten, een albasten toverstad van zuilen en galerijen, dit alles veranderde de omgeving in een machtig, zwijgend dodenveld, met vage, grillig gevormde schimmen van een ganse bevolking van spoken die tussen opeengestapelde ruïnen rondwaarden.

Niet zonder moeite werd deze geweldige hindernis overwonnen. Bij de voortdurende bestijgingen, de gevaarlijke afdalingen, de met sneeuw gevulde kloven waarin men soms tot aan de schouders wegzonk, voegde zich nog de bijna onoverkomenlijke moeilijkheid van het voorttrekken der zeer lange slede. Ook de broze opeenhopingen van kleine ijsschotsen, die onder de voeten wegschoven, ineenstortten of met hun scherpe punten laarzen en klederen scheurden, droegen er het hunne toe bij om de reis uiterst moeizaam te maken.

('t vervolgt.)

VOLGENDE WEEK KOMT
OP EEN GROTE IJSTAFEL!

PRETTIG NAAMFEEST!

14 APRIL :	*H. JUSTINUS*
15 APRIL :	*H. ANASTASIA*
16 APRIL :	*H. BENEDICTUS ((Labre)*
17 APRIL :	*H. RODOLFUS*
18 APRIL :	*H. LEO (Paus)*
19 APRIL :	*H. EMMA*
20 APRIL :	*H. HILDEGONDE*

Historisch Dagboek

16 April 1788

Buffon (1707-1788) was een zeer begaafd Frans natuurkundige en schrijver. Het is nu 163 jaar geleden — de 16 April 1788 — dat hij, na geheel zijn betrekkelijk lang leven aan de studie te hebben gewijd, op zijn kasteel van Montbard overleed.

Zijn « *Natuurkunde* », die in verschillende delen verscheen van 1749 tot en met 1789, vormt het leeuwenaandeel van zijn werken. In 1739 was hij er aan begonnen, dus 10 jaar vóór het eerste deel verscheen. Een jaar na zijn dood werd het laatste deel uigegeven.

Hij was het die, als lid van de « Académie Française », in 1753, in zijn redevoering verklaarde : « De stijl is de mens zelf ! » De manier waarop eenieder zich uitdrukt in zijn schriften verraadt zijn ware temperament of zielsgesteldheid, zelf wanneer men zijn gedachten wil verbergen.

Bij ons hebben wij daar een treffend voorbeeld van in de schriften van de zoete, zo minnelijke dichter Guido Gezelle. Zijn gedichten waren zoals hijzelf was : fijngevoelig, teder, liefdevol, verfijnd in taal en vorm.

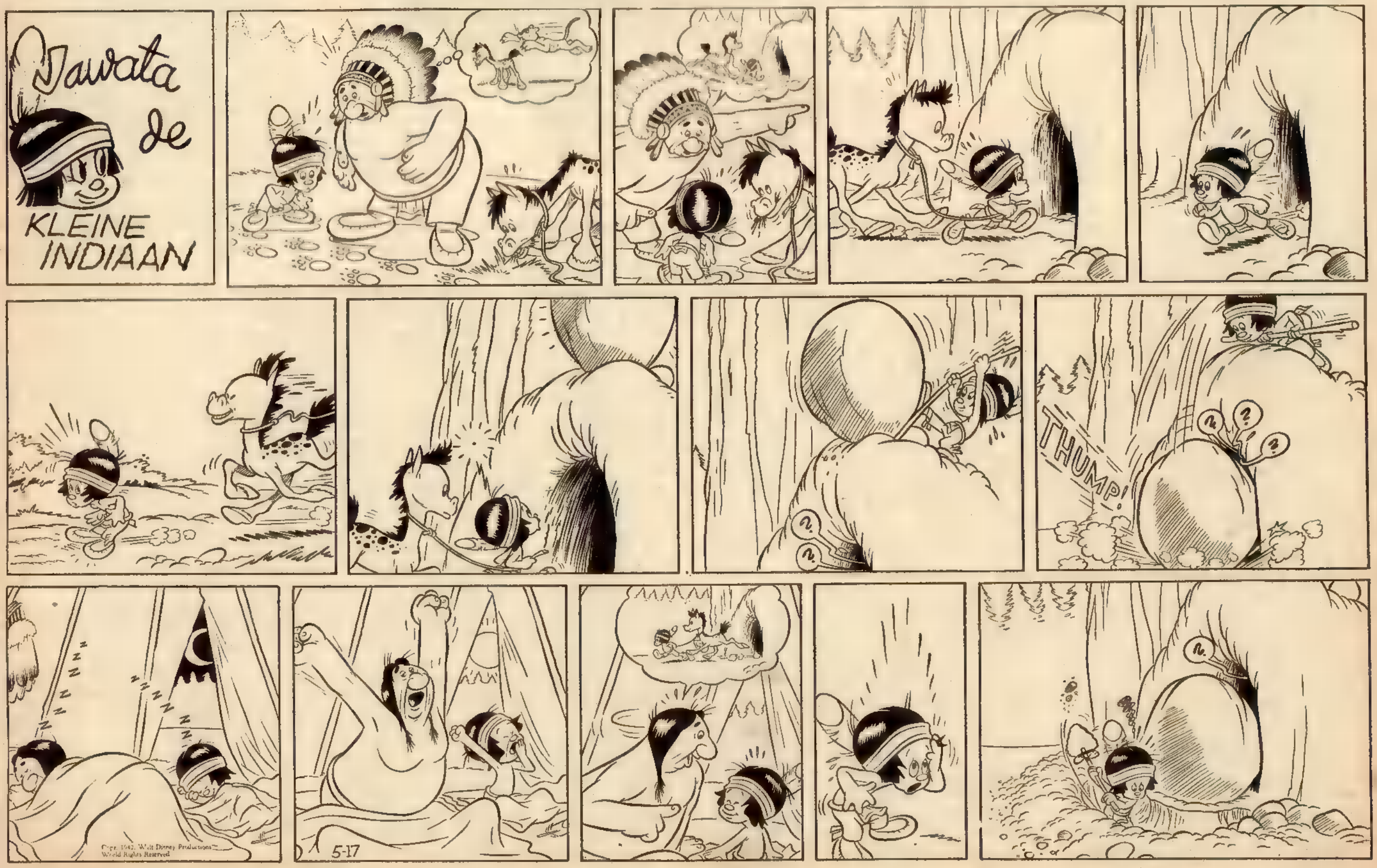

CARLO's Speelzucht

HET was een huiverig weer. Toornig - wild scheerde de snerpende noordenwind, over de sneeuwvlakte, witte, ijzige stofwolken voor zich uit drijvend.

Het jachtseizoen had zijn hoogtepunt bereikt in de grensgebieden van het Hoge Noorden. In groepjes van vijf tot zes joegen de trappers het wild zonder verpozen op.

Onder de mannen van Lem Daventer was er een jongeling die zich deed gelden door zijn durf, zijn kracht, zijn onverschrokkenheid. Hij heette Carlo Starvist en was de jongste van de troep : een kleine, forsgebouwde, levendige Canadees, die slechts voor de tweede maal een jachttocht meemaakte.

Een zonderlinge jongen, die Carlo. Hij was geboortig uit Montreal, uit de oude havenwijk Saint-Henri, op de boorden van de St-Laurensstroom. Zijn vader, een Zweed en oud-zeeman, was in Montreal komen wonen, waar hij een jonge Italiaanse had gehuwd.

De oude trappers van het ploegje van Lem Daventer hadden er een waar genot in, de jonge kerel zo geestdriftig aan het werk te zien. Men zou bij ogenblikken gezegd hebben, dat hij de leider van de groep was! Wanneer Lem hem toestond de tocht te leiden, installeerde Carlo zich op de voorste slede, babbelde gedurende enkele ogenblikken met de honden als om hem zijn plannen te doen verstaan, riep toen luide en lanceerde het gespan over de bevroren sneeuwbaan...

Als een sledemenner uit een oude Noorse legende zong Carlo keel-sta-bij, en zijn liederen werden, God weet waarheen, met de wind meegevoerd. Zodra, echter, er sporen van wild waren ontdekt, toonde zich Carlo listiger en handiger dan een roodhuid. Er bestond geen tweede als hij om de reacties der wilde rendieren te raden, noch om te berekenen waar zich, volgens de verplaatsingen van de kudden, het kostelijkste wild bevond, zoals zeeotters en Alaska-vossen, wier pelsen duur verkocht werden.

Carlo had echter een grote ondeugd : de ijdelheid. Hij prees zo graag zichzelf. Dit gebrek kwam vooral tot uiting bij het spel. Carlo was verslingerd op het kaartspel en, al hoeft het gezegd dat hij er buitengewoon handig bij was, toch verkondigde hij zijn kunde met zoveel aanstellerigheid, dat hij zich hatelijk maakte...

Die avond na de tocht, toen de honden waren uitgespannen en gevoed, de pelsen voorlopig in de hut opgestapeld en de troep gegeten en gedronken had, haalde Carlo zijn spel kaarten boven en plaatste het op de tafel. Twee mannen die te vermoeid waren, gingen rusten en sliepen weldra in. Een derde speelde harmonica.

door Fred FARREL

Rondom de tafel, in de gezellig verwarmde hut, kreeg men de indruk van een gevoelen van welzijn. Buiten klage-kriepte de wind en in de verte huilden de hongerige wolven...

Naarmate de avonduren verliepen hechtte Carlo zich meer en meer aan het spel. Zijn drie medespelers, wier spel door de groepleider aandachtig gevolgd werd, amuseerden zich goed en lachten luide hun pret uit.

— Ik ben op een geluksdag geboren, jullie vermogen niets tegen mij ! zei Carlo immer.

Even voor middernacht stond de hoofdman op en sprak :

— Het kan volstaan voor vandaag, vrienden. Morgen moeten wij vroeg op weg !

— Gelijk heb je !

De drie tegenstrevers van Carlo deponeerden hun kaarten en stonden op. Maar Carlo ontstak plots in woede :

— Bangerikken, dat zijn jullie!... Omdat ik win staken jullie het spel !... Jullie durven niet meer !

— Geen praatjes, Carlo ! bromde Lem. Wij gaan allen slapen... Laat je niet in verzoeking brengen door de speelduivel, Carlo. Speelzucht is een ondeugd, een groot, gevaarlijk gebrek, geloof me !

— Ik ga niet slapen !... Jullie zijn bloodaards !

— Ga rusten ! herhaalde de hoofdman onverbiddelijk.

— Doe ik niet !... Nog een paar partijen... Jullie zijn lafaards, bangerikken, deugnieten!

Lem Daventer fronste de wenkbrauwen en keek de jonge man in stilte aan. Plotseling schoof hij een stoel naar de tafel en sprak traag en geheimzinnig :

— We gaan spelen, jij en ik !... Top ? Je zal merken dat ik geen lafaard, geen bloodaard, geen bangerik ben, Carlo ! Noch ik, noch de anderen. Wat je geluk betreft, we zullen zien...

Ze begonnen te spelen. Carlo verloor in weinige partijen de winst van zijn avond. Maar hoogmoedig als hij was, en om het verloren geld terug te winnen, verdubbelde hij zijn inzetten. Lem liet hem begaan. Carlo verloor opnieuw. Hoe meer hij verloor, hoe hoger hij bleef inzetten. Rond twee uur in de morgen had hij al het geld verloren dat hij van bij de opening van het jachtseizoen ontvangen had. Hij stelde Lem voor, hem het geld voor te schieten dat hem, bij verkoop van de pelsen in Montreal, moest uitbetaald worden. Even aarzelde de leider, maar verklaarde zich tenslotte accoord.

Toen de dageraad intrad wierp Carlo zijn kaarten neer. Dikke zweetdroppels parelden op zijn voorhoofd. Zijn aangezicht stond flets, verwilderd. Hij bezat niets meer. Geheel zijn seizoen was verloren. Hij spoelde zijn keel met twee, drie glaasjes alcohol. De sterke drank was een zweepslag voor zijn gespannen zenuwen. Zijn ogen puilden haast uit hun holten en plots greep hem een soort ijlkoorts. Hij spoedde zich naar zijn ligbed, opende een koffer waarin zijn zaken geborgen waren en haalde er een jachtpistool uit.

— Je gaat me onmiddellijk mijn geld teruggeven ! huilde hij, op Lem Daventer dreigend toetredend.

De hoofdman roerde niet. Hij antwoordde kalm :

— Je wou spelen, kleine man, en je hebt verloren !...

— Mijn geld terug of ik kogel je neer als een hond !

De andere groepsleden waren wakker geworden en vormden weldra een halve kring rondom Carlo en de leider.

— Ik tel tot drie, schuimbekte Carlo, Eén !... twee !... d-r-i-e !...

Op het ogenblik dat hij de spanveer over haalde, wierp zich een der mannen op hem en bracht hem een vuiststoot op de kin toe. Carlo wankelde, maar het schot was vertrokken.

Traag was Carlo opgestaan. Hij keek met zwakke ogen naar Lem, die nog steeds recht stond.

— Vuur je niet meer? vroeg de hoofdman met een spotlachje.

De mannen woonden het toneel als gestandbeeld bij. Toen ging Daventer een glas water halen en kletste het in Carlo's aangezicht. De jonge man rilde even en schudde het hoofd, alsof hij uit een bangelijke droom ontwaakte. Wankelend zocht hij zijn ligbed op en viel er blijkbaar ontnuchterd op neer.

— Luister nu, kleine ! sprak Lem tot Carlo. Jonge kereltjes als jij heb ik meer ontmoet tijdens mijn trappersloopbaan. De speelzucht is iets dat de mens vroeg of laat tot moord drijft, in de gevangenis brengt of, erger, aan de schandpaal der terdoodverwezenen ! Wat hier gebeurd is, heb ik sedert lang voorzien. Ik wist dat je speelzucht je zó ver zou brengen, dat je je eigen vrienden niet meer zou sparen. Je zou over weinige uren achter slot en grendel zitten, indien ik de voorzorg niet had genomen je pistool met loze kardoezen te laden !... Onthou die les. Je geluk ligt niet in het spel, wel in je moed... De verzoekingen van de speelduivel kan je maar op één manier te keer gaan : voorgoed het spel laten. Ik zelf heb besloten nooit meer te spelen. Wat jou betreft, Carlo, je hebt — zo hoop ik — deze nacht veel, zeer veel gewonnen : de overtuiging dat de speelzucht een mens tot het uiterste drijft. We zullen alles vergeten, kleine jongen. Je hadt een les nodig, je kreeg ze. Nu moet ik eerlijk opbiechten : ik heb vals gespeeld, domme jongen. Hier heb je je geld terug. En slaap nu lekker, wij — de maats — vertrekken.

Carlo Starvist heeft na die nacht nooit een kaart meer aangeraakt. Het ware geluk heeft hij elders gevonden dan bij het spel.

ZO, ZO! HET OUDE HUIS DER MURPHY'S WORDT HERSTELD!
DENKELIJK ZAL EEN OUDE DAME HET BETREKKEN!
Het raadsel klopt aan de deur
ONS COMPLEET VERHAAL
JE KRIJGT EEN ZONDERLINGE GEBUUR, MICKEY!
JA!
VREEMDE GELUIDEN, MAAR NIETS TE ZIEN!
'T ZIJN GEEN KWADE LIEDEN, WANT...
... ZIJ HOUDEN VAN BLOEMEN!
JA, MINNIE, DIE NIEUWE BUREN ZIJN ...
DE BEL GAAT!
EU... WAT?
WIL U DE DRAGER EEN KOPJE SUIKER BEZORGEN DANK! Uw Gebuur
KWAADAARDIG IS HIJ BESLIST NIET!
MINNIE, KIJK!
...OP DE KEERZIJDE STAAT DIT!
BEWIJS VAN DOOD
Naam
Straat
Woonplaats
WAT MAG ER IN DIT HUIS TOCH OMGAAN?
WELDRA ZAL JE STIJVE NEK GENEZEN ZIJN!
HH!
GELOOF ME, 'T IS EEN VREEMD HUIS!
IK GA EVEN KIJKEN!
IK ZAL GAUW WETEN WAT ER OMGAAT!
'S MORGENS...
ZOU DE AGENT NU IETS MEER WETEN?
?
WIJ VONDEN HEM IN DE KOLENVOORRAAD!
WALT DISNEY

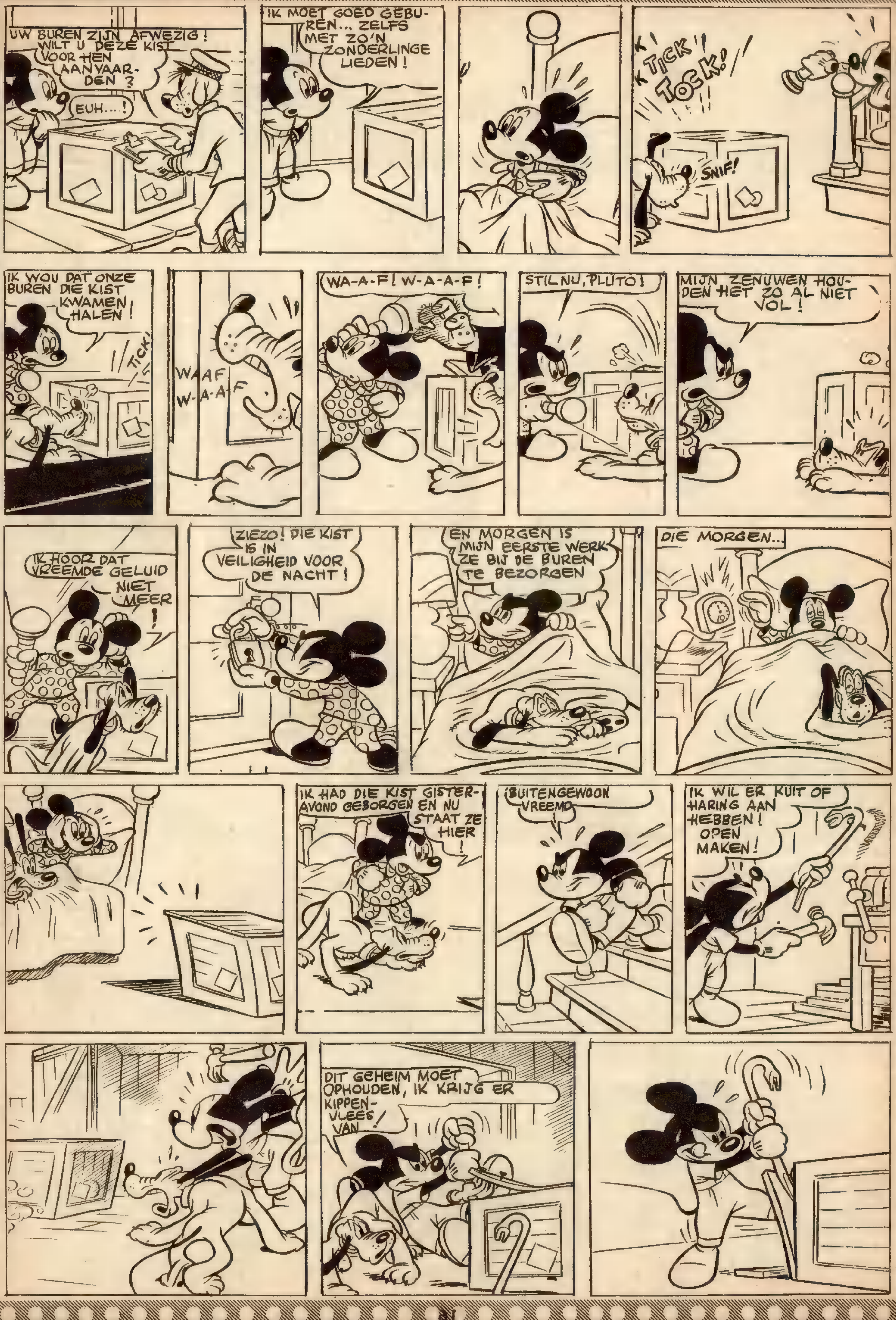
UW BUREN ZIJN AFWEZIG! WILT U DEZE KIST VOOR HEN AANVAARDEN ?
EUH...!
IK MOET GOED GEBUREN... ZELFS MET ZO'N ZONDERLINGE LIEDEN!
TICK TOCK!
SNIF!
IK WOU DAT ONZE BUREN DIE KIST KWAMEN HALEN!
TICK!
WAAF
W-A-A-F
WA-A-F! W-A-A-F!
STIL NU, PLUTO!
MIJN ZENUWEN HOUDEN HET ZO AL NIET VOL!
IK HOOR DAT VREEMDE GELUID NIET MEER!
ZIEZO! DIE KIST IS IN VEILIGHEID VOOR DE NACHT!
EN MORGEN IS MIJN EERSTE WERK ZE BIJ DE BUREN TE BEZORGEN
DIE MORGEN...
IK HAD DIE KIST GISTERAVOND GEBORGEN EN NU STAAT ZE HIER!
BUITENGEWOON VREEMD!
IK WIL ER KUIT OF HARING AAN HEBBEN! OPEN MAKEN!
WAF
DIT GEHEIM MOET OPHOUDEN, IK KRIJG ER KIPPENVLEES VAN!

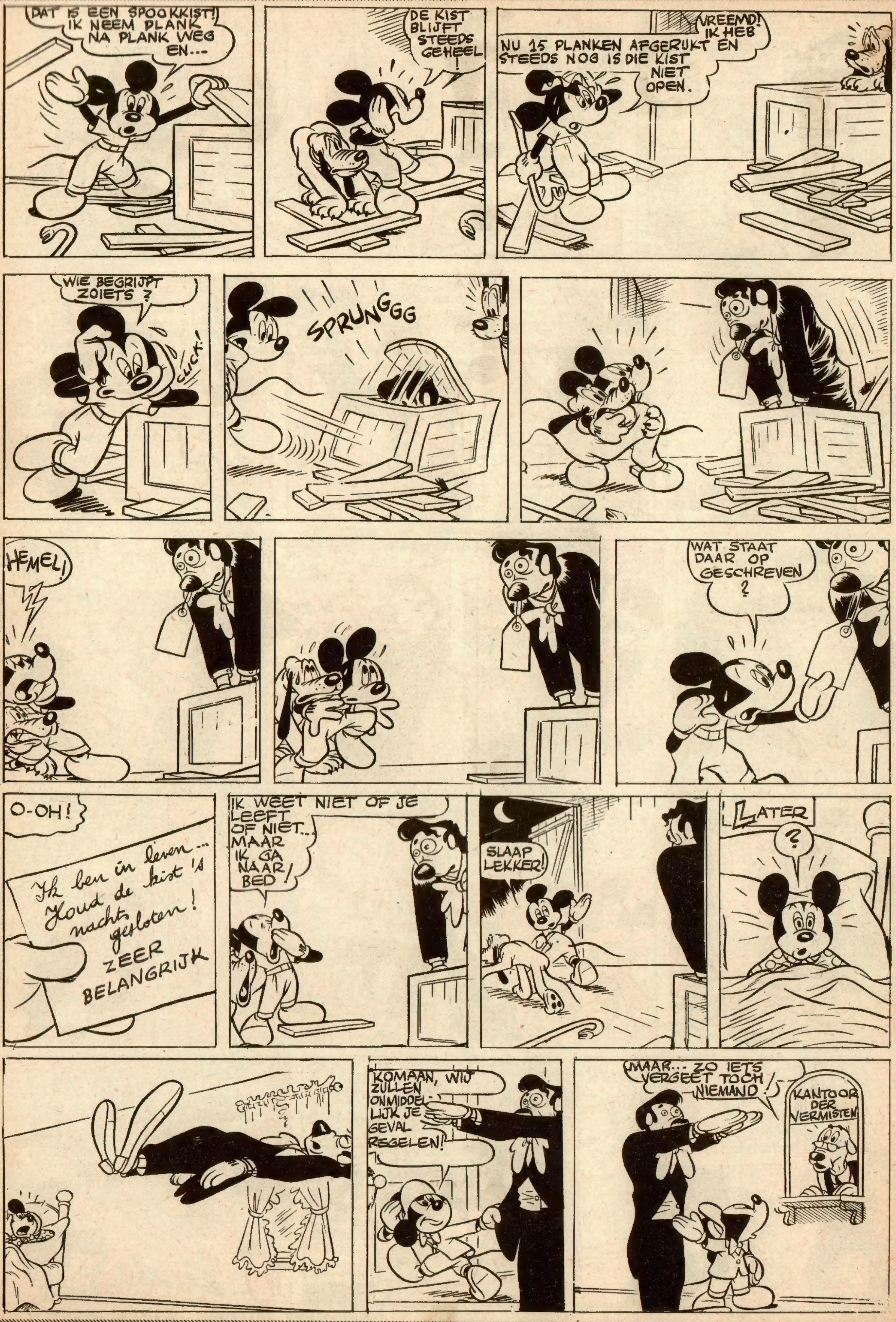
DAT IS EEN SPOOKKIST! IK NEEM PLANK NA PLANK WEG EN...
DE KIST BLIJFT STEEDS GEHEEL!
VREEMD! IK HEB NU 15 PLANKEN AFGERUKT EN STEEDS NOG IS DIE KIST NIET OPEN.
WIE BEGRIJPT ZOIETS ?
CLICK!
SPRUNGGG
HEMEL!
WAT STAAT DAAR OP GESCHREVEN ?
O-OH!
Ik ben in leven... Houd de kist 's nachts gesloten! ZEER BELANGRIJK
IK WEET NIET OF JE LEEFT OF NIET... MAAR IK GA NAAR BED!
SLAAP LEKKER!
LATER
?
KOMAAN, WIJ ZULLEN ONMIDDELLIJK JE GEVAL REGELEN!
MAAR... ZO IETS VERGEET TOCH NIEMAND!
KANTOOR DER VERMISTEN

TOEKOMENDE ZATERDAG : **KIPPENKOORTS.**

ZIGZAGS

RAAD JE OOK MEE?

1. In welke tijd stierven de meeste mensen?
2. Wie bouwt bruggen zonder materiaal?

(Ingezonden door De Becker Frans)

3. Een ding met lange tanden, dikwijls in de handen, rijdend door een bos.
4. Een worp over het dak en 't valt gekruist aan de andere kant.

(Ingezonden door Hoedemakers Henri)

5. Een klein houten hutje, een koperen putje, een lange stalen kruk, 't maalt zwarte heertjes stuk.
6. Een korstje groen, met broodjes wit, met harde wanden; 't staat hoger dan een huisje en wordt gegeten door jong en oud.

(Ingezonden door Roeygens Gilbert)

MAGISCHE PUZZLE

(Geografisch raadsel)

Horizontaal (van links naar rechts) en **verticaal** (van boven naar onder) met dezelfde woordletters invullen, volgens onderstaande omschrijving :

1. Plaatsnaam (in België); 2. Meer in Amerika (eerste en laatste letter E); 3. Eiland bij Sumatra (Oost-Indische Archipel); 4. Kanton van Zwitserland (hoofdstad Bellinzona); 5. Land in Azië (vroeger : Mesopotamië); 6. Vier lettres van Achen (Aken), niet in volgorde; 7. Stad in Siberië (Azië) bij de zee van dezelfde naam; 8. Omgekeerde spelling van een stadje in Frankrijk (kantonhoofdplaats, haven op de Erdre); 9. Rivier op het eiland Java (Oost-Indische Archipel); 10. Alle letters van KOLN (Keulen), niet in volgorde.

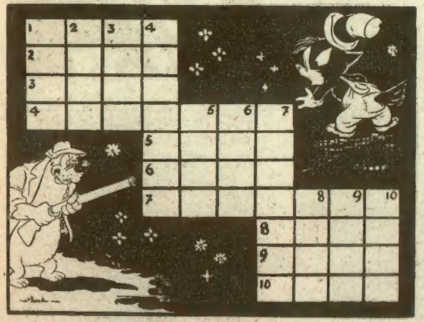

Kruiswoordriddertjes, aho!

In het volgend nummer vinden de kruiswoordriddertjes een nieuw raadsel. Wegens het verschijnen van de « Ereborden » — waarvan het vijfde en laatste onderaan, — vielen enkele « zigzags » weg.

In nr 29 beschikken wij opnieuw over de gehele pagina voor de wekelijkse amusementjes en... in nr 30 komt dan een nieuwe wedstrijd!

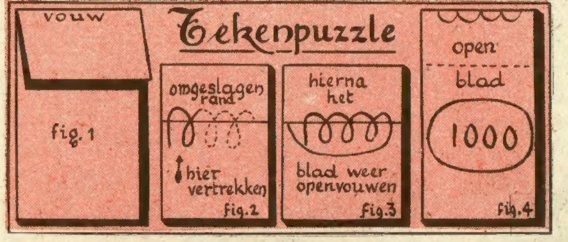

Dit is een leuk proefje. Het komt er op aan het getal 1000 te schrijven, met een cirkel er om heen, zonder het potlood of de pen van het papier af te nemen. Volg op de tekening : 1) een blad nemen en het bovenste deel omvouwen; 2) nu tekenen volgens fig. 2, over het gevouwde deel heen; 3) de halve cirkel op het niet gevouwde deel trekken (fig. 3); 4) het omgeslagen deel omhoog en... de cirkel of ellips dichtmaken (fig. 4).

FAZANTEN-PROBLEEM

Drie stropers verdelen hun buit. Sus, de oudste, ontvangt 1/4 van de buit, plus 1 fazant erbij; Johan, de tweede, krijgt 1/4 van wat overblijft, plus de helft van het aantal van Sus; Piet, de jongste, ontvangt nu de rest.

Nu is het zaak, het deel van de buit te zoeken dat elke stroper ontving!

GETALLEN PLAATSEN

De getallen 2, 4, 6, 8, 10, 12, 14 en 18 in de cirkel A, B, C, D, E, F, G, H, I plaatsen, derwijze dat A-B-C, D-E-F, G-H-I, A-D-G, B-E-H, C-F-I, A-E-I en C-E-G elk 24 opleveren.

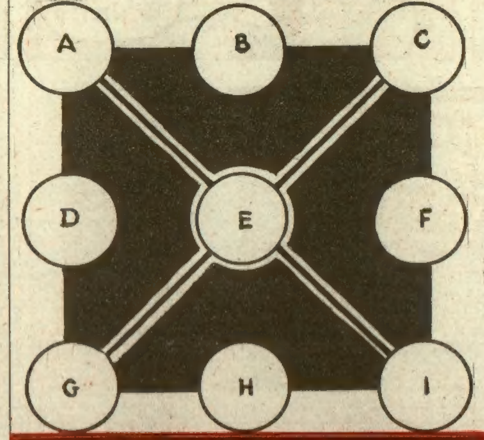

Proef deze eens!

— Moeder, is het lelijk zich kwaad te maken?
— Ja, natuurlijk, jongen!
— Maak U dan maar niet boos, moe : ik ben de laatste van de klas.

(Eug. Boon, Wilsele)

★

MEESTER. — Als ik deze aardappel doorsnijd, heb ik helften; snijd hem in vier, dan heb ik vierde; snijd ik hem in acht, dans heb ik...? Nu, jij, Frans, antwoord!

FRANS. — Fritten, meester!

(Ost J.-M., Berchem)

★

— Hoe ontstaat een luchtledige ruimte, Jan?
— Als je met je fietsband op een spijker loopt, meester!

(Hubert Vincent, Merksem)

Oplossingen van de ZIGZAGS

A	N	A	N	A	S	■	I
A	A	■	■	N	A	B	IJ
R	A	A	P	■	B	A	L
D	R	U	I	V	E	N	■
B	■	T	N	■	L	A	M
E	■	O	D	E	■	N	A
I	M	■	A	P	P	E	L
■	IJ	S	■	E	E	N	S

Hiernaast de oplossing van het Kruiswoord uit nr 26

1. **Raden** : 1. Zondvloed; 2. Vorst; 3. Kam; 4. Schaar; 5. Koffiemolen; 6. Okkernoot.

2. **Magische puzzle** : Gent - Erie - Nias - Tessino - Irak - Nach - Okhotsk - Tron - Knol.

3. **Getallen** : 2-18-4, 16-14-12, 6-10-8 is een der manieren, maar er bestaan ook meer andere nog.

4. **Fazanten** : 12 vogels - Sus : 1/4 van 12 = 3; 3 + 1 = 4 - Johan : 1/4 van 8 = 2; 2 + 2 = 4 - Piet de rest : 4. Alle drie dus 4!

EREBORD Nr 5

Dit is het vijfde en laatste erebord van « juiste oplossers » (wedstrijd uit nr 15). Nogmaals proficiat aan alle verstandige kereltjes en kerlinnetjes die er in slaagden 50 op 50 te halen!

261. BURGGRAEVE Arlette (Gent); 262. PALLEMANS Leo (Deurne); 263. KLINCK Dirk (Aalst); 264. WELLENS A. (Aalst); 265. HOREMANS Willy (Borgerhout); 266. VAN RAEMDONCK Roger (Antwerpen); 267. JANSSENS Frieda (Antwerpen); 268. VANDEPERRE Henri (Deurne); 269. VAN PUT Elza (Borgerhout); 270. HELSEN Florette (Hasselt).

271. VAES Marc (Deurne); 272. VERLINDEN Jean (Mechelen); 273. GEERTS Jos (Hasselt); 274. DE BENS Elsa (Antwerpen); 275. DE BONDT Ginette (Gent); 276. ROBEYST Guy (Gent); 277. DE BISSCHOP Frank (Antwerpen); 278. RIJSSENS Robert (Kalmthout); 279. VERLOY R. en S. (Oostmalle); 280. DE CONINCK Willy (Gent).

281. VAN ROSSEM Paul en Jean-Pierre (Brugge); 282. VAN RAEMDONCK Simone (Antwerpen); 283. KRUL Monique (St-Niklaas); 284. VANDENBRIL Louis (Boom); 285. NOLBERT Walter (Kontich); 286. EMPAIN Roland (Bredene-a.-Zee); 287. MATHIJS Denise (Peutie); 288. BAERT Simone (Hoboken); 289. EYCKEN Delphine (Hoboken); 290. DEURINCK Ingrid (Merksem).

291. TEAURS Fernand (Antwerpen); 292. VERBRUGGEN Jonny (Borgerhout); 293. VERREPT Luc (Kapellen); 294. DAELEMANS Jeanine (Antwerpen); 295. MASSELUS Eddy (Kortrijk); 296. STIPHOUT Frans (Antwerpen); 297. SCHUT Jan-Karel (Kessel-Lo); 298. MARTENS Colette (Hasselt); 299. ELISE Ria (Hasselt); 300. DE BACKER Jan (Willebroek).

301. VAN HEE Eugeen (Luchtbal); 302. KERREMANS Maria (Willebroek); 303. LIJSENS Magda (Brussel III); 304. WIJNEN Ludo (Brasschaat); 305. BOLCKMANS Liliane (Kapellen); 306. DIELEN Marie-José (Antwerpen); 307. BOVIT Edwin en Roland (Oostende); 308. DERACOURT Marcel (Antwerpen); 309. BAEKELMANS Harry (Ekeren); 310. BOURGEOIS Mariette en Y. (Brussel).

311. DE SMET Eugeen (Merksem); 312. STOEP Georgette (Koekelberg); 313. BIJL Christiane (Knokke-a.-Zee); 314. GRAUS Rita (Hoboken); 315. KAS Roland (Deurne); 316. DE WINTER Mia (Vorst); 317. PANIS Jozef (Winterslag); 318. ROBERTS Laurent (Niel); 319. COEL Lucienne (Hoeilaart); 320. BOLLEYN Anna (Haren).

321. VAN DER AUWERA Jan (Niel); 322. DE SMEDT Nicole (Antwerpen); 323. VANDERAVOORT Herman (Bergerhout); 324. CAERS Ludo (Berchem); 325. CORREMANS Laura (Antwerpen); 326. DE BEUKELAER Martin (Antwerpen); 327. OVERLAET Mariette (Antwerpen); 328. POPPE Marc (Oude-God); 329. CLAES Jan (Antwerpen); 330. DICKERS Simonne (Deurne).

331. AERTS Marie-José (Antwerpen); 332. RUF Ronny (Antwerpen); 333. VERSTAPPEN Maurice (Leopoldsburg); 334. JANSSENS Hugo (Merksem); 335. DEMOL Michel (Tervuren); 336. VEN Mariette (Heverlee); 337. VANDENBERGEN Gustaaf (Kessel-Lo); 338. DEHAES Guido en Hilda (Leuven); 339. SEVERS Jan (Halle); 340. VERHAEGEN Marie (Koekelberg).

341. LOOSEN Jozef (Leuven); 342. ROSSENEU Michel (Deurne).

OPGELET!... In nr 30 gaat een nieuwe wedstrijd door, waarvan ditmaal 20 prijzen zullen vastzitten!... En iedereen — jongen of meisje — die « Mickey » leest, mag meedoen!...

Dit nummer werd met vergunning van Walt Disney door de Belgische Studio's verwezenlijkt. - Copyright Walt Disney Productions - Alle rechten voorbehouden.

MICKEY CLUB BON

Mickey wordt op het politiebureel geroepen waar de chef hem verzoekt op te treden tegen een schurk — het geheimzinnige spook — die de stad in rep en roer zet.

TOEKOMENDE WEEK : **DE ONTVOERING !**

IN BELGIE GEDRUKT bij de N.V. Drukkerij voor Nijverheid en Financie, « IMIFI », 47, Hopstraat, Brussel.